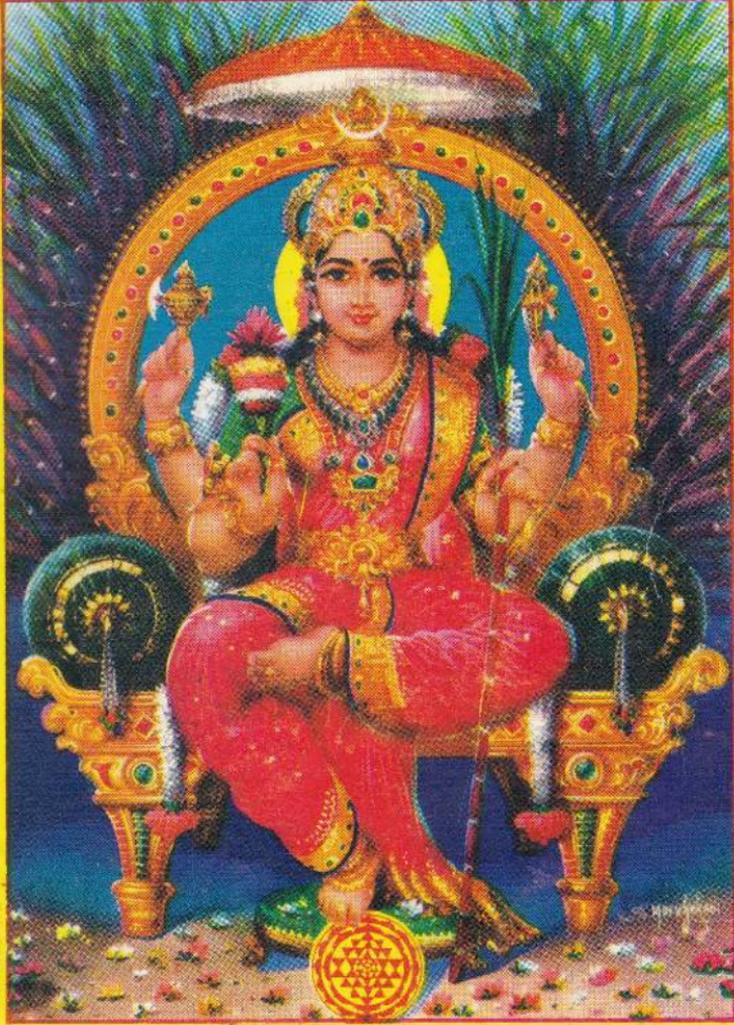

மாதகல் - பாணாகவெட்டி

திருவருள்மிகு ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்பாள் ஆலய
புனராவர்த்தனப் பிரதிஷ்டா

மஹா கும்பாபிஷேகப் பெருவிழா
தினத்தன்று வெளியிடப்பெற்ற

தோத்திர மாலை

அன்பளிப்பு :- இராசா கந்தசாமி குடும்பம், பிள்ளைகள்
மாதகல் கிழக்கு, மாதகல்.

மாதகல் - பாணாகவெட்டி

திருவருள்மிகு ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்பாள் ஆலய
புனராவர்த்தனப் பிரதிஷ்டா

மஹா சும்பாபிஷேகப் பெருவிழா

தினத்தன்று வெளியிடப்பெற்ற

தோத்திர மாலை

அன்பளிப்பு :- இராசா கந்தசாமி குடும்பம், பிள்ளைகள்
மாதகல் கிழக்கு, மாதகல்.

16 - 09 - 1998

பிரதிஸ்டை செய்யப்பட்டு
மஹா கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்ட விக்கிரகங்கள்

01. அம்பாள்

02. பிள்ளையார்

03. சுப்பிரமணியர்

04. நடேசர்

05. மகாலக்ஷ்மி

06. சந்தான கோபலர்

07. நவக்கிரகம்

08. சனீஸ்வரன்

09. கண்ணகை அம்மன்

10. சண்டேஸ்வரர்

11. நாகதம்பிரான்

12. வயிரவர்

13. முனியப்பர்

விநாயகர் நாமாவளி

சிவ சிவ கஜமுக கணநாதா
சிவ கண வந்தித குணநீதா
கெங்காதர கஜமுக வர்த்தன
மகா கணபதே பாலயமாம்
ஆனந்த ஐங்கர வந்திடுவாய்
அந்தகன் வாராமற் காத்தருள்வாய்
வா வா வா வா நற்பரனே
வந்து நிதம் அருள் தந்திடுவாய்
ஏழைக்கென்றும் அருள் புரிவாய்
ஈஸ்வரி பாலா ஏரம்பா
உமைதரு பாலா குருமணியே
உந்தன் னடைக்கலம் அடியேனே
சத்த சமுத்திர மொத்திடு மும்மத
தந்தித் தொந்தி வயிற்றோனே
ஆகுவாகன அம்பிகை வர்த்தன
மகா கணபதே பாலயமாம்
ஒரு கொம் பிரு செவி மும்மதமோ
டோரொரு நால்வாய் ஐங்கரனே
அனுதின மும்மருள் ஐங்கரனே
ஆதி யனாதியோ ரட்சரமே
பார்பதி பாலா வா வா வா
பரபத மெமக்கே தா தா தா
மங்கள் மருளுக ஐங்கர முதல்வா
அரிதிரு மருகா குருபர நமநம
மகாகணபதே குரு சரணம்
மனம் மகிழ்ந்துவந் தருள் சரணம்
கூகூ கணபதி கூகூ என்னக்
கூகூ என்ற குன்றே போற்றி
சரணம் சரணம் தந்தி முகா
சரவண பவனுக் குயர்துணைவா

※ ※ ※

ஐயகணேச ஐயகணேச ஐயகணேச பாஹிமாம்
ஸ்ரீ கணேச ஸ்ரீகணேச ஸ்ரீ கணேச ரசஷமாம்

கணநாதம் கணநாதம் ஈஸ்வரபுத்ரம் கணநாதம்
கணநாதம் கணநாதம் ஈஸ்வரபுத்ரம் கணநாதம்

சித்திவிநாயக கணநாதம் முத்திப் பிராதாயக் கணநாதம்
விக்கன விநாயக கணநாதம் பார்வதிபுத்ரம் கணநாதம்

முலிகவாகன கணநாதம் மோதகஹஸ்த கணநாதம்
வாமனரூப கணநாதம் மஹேஸ்வரபுத்ர கணநாதம்

கணபதி ஓம் ஜெய கணபதி ஓம்
கணபதி ஓம் ஜெய கணபதி ஓம்
கஜமுக கணபதி கணநாதம்
விக்ந விநாயக குணநீதம்

கலைநிறை கணபதி சரணம் சரணம்
கஜமுக கணபதி சரணம் சரணம்

பிள்ளையார் பிள்ளையார் பெருமை வாய்ந்தபிள்ளையார்
பிள்ளையார் பிள்ளையார் பெருமை வாய்ந்த பிள்ளையார்
ஆற்றங்கரை மீதிலே அரசமரத்து நிழலிலே
வீற்றிருக்கும் பிள்ளையார் வினைகள் தீர்க்கும் பிள்ளையார்
(பிள்)

யானைமுகம் கொண்டவர் ஐந்து கரங்கள் உடையவர்
பானை வயிறு படைத்தவர் பக்தர் குறை தீர்ப்பவர்
(பிள்)

அவல்கடலை சுண்டலும் அரிசிக் கொழுக்கட்டையும்
கவலையின்றி தின்னுவார் கண்ணைமுடித் தூங்குவார்
(பிள்)

கல்லினாலே செய்யினும் மண்ணினாலே செய்யினும்
ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை நெஞ்சில் நாட்டும் பிள்ளையார்
(பிள்)

ஓம் நமசிவாய என்ற ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை
நெஞ்சில் நாட்டும் பிள்ளையார்
ஓம் நமசிவாய சிவாய நம ஓம்
சிவாயநம ஓம் ஓம் நமசிவாய
ஓம் நமசிவாய சிவாயநம நமஓம்
சிவ சிவ சிவ சிவசிவாய நமஓம்
ஹர, ஹர, ஹர, ஹராய நமஓம்

சிவாய நம ஓம் ஓம் நமசிவாய
 ஓம் நமசிவாய என்ற ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை
 நெஞ்சில் நாட்டும் பிள்ளையார்
 ஆறு முக வேலனுக்கு அண்ணனான பிள்ளையார்
 நேரும் துன்பம் யாவையும் நீக்கிவைக்கும் பிள்ளையார்
 கலியுகத்தில் எம்மையும் காக்க வேண்டி வரினும்
 எலியின் மீது ஏறியே இஷ்டம்போல சுற்றுவார்.

(பிள்)

* * *

முருக நாமாவளி

வேல் முருகா மாலமுருகா வா வா சண்முகா
 கால் பிடித்தேன் காத்தருள வா வா சண்முகா

நால் வேதப் பொருளான நாதா சண்முகா
 நல்லதெல்லாம் உன்பால் கொண்டாய் நாதா சண்முகா
 செல்வமாகச்சிவை அணைக்கும் சேயேசண்முகா
 செங்கதிர் வேல் தாங்கி என் தேவா சண்முகா (வேல்)

நாறு மாலையணிமார்பா நாயகா சண்முகா
 நாதவிந்து கலாதீத நாயகா சண்முகா
 ஏறுமயில் வாகனனே ஏந்தலே சண்முகா
 நீறணிந்தார் வினைபோக்கும் நீதனே சண்முகா (வேல்)

வீடும் நாடும் நின்திருநாள் வேண்டினேன் சண்முகா
 வீரன் குரன் உடல் கிழித்த வேலனே சண்முகா
 ஓடும் மனம் உன்னைநாட ஆடிவா சண்முகா
 ஒருவனே என் வினையழித்த உத்தமா சண்முகா (வேல்)

எல்லையில்லா ஆனந்தனே ஏகாந்தா சண்முகா
 எங்கும் நிறைந்த அன்புருவே ஏமுருகா சண்முகா
 தில்லையில் ஆடும் தேவி பாலகா சண்முகா
 திருட்டுத்தனமாய்க் குறக்கொடியை கொண்டவா சண்முகா (வேல்)

தொல்லையெலாம் கடந்த பதம் தந்திடாய் சண்முகா
 தோத்தரித்தோம் எங்கள் முன்னே வந்திடாய் சண்முகா
 கல்லையொத்த மனமுருகக் கருணை செய் சண்முகா
 கல்லெனச்சிலம் பொலிக்க ஓடிவா சண்முகா

(வேல்)

அன்பருக்கு அன்பனே நீ	வா வா முருகா
ஆறுபடை வீடுடையாய்	வா வா முருகா
இன்பமய சோதியே நீ	வா வா முருகா
ஈசனுமை பாலகனே	வா வா முருகா
உலக நாதன் மருமகனே நீ	வா வா முருகா
ஊமைக் கருள் புரிந்தவனே	வா வா முருகா
எட்டுக்குடி வேலவா நீ	வா வா முருகா
ஏறுமயில் ஏறியே நீ	வா வா முருகா
ஐங்கரனுக் கிளையவனே	வா வா முருகா
ஆறுமுக வேலவனே	வா வா முருகா
ஒய்யாரி வள்ளி லோலா	வா வா முருகா
ஓங்காரத் தத்துவமே	வா வா முருகா
ஓளவைக் குபதேசித்தவா	வா வா முருகா
ஃகில லோக நாயகனே	வா வா முருகா
ஓடிவா நீ ஓடிவா நீ	வா வா முருகா
ஆடிவா நீ ஆடிவா நீ	வா வா முருகா

※ ※ ※

குமரமலை வீற்றிருக்கும்	எங்கள் குலதெய்வம்	தேவ
குஞ்சரியை மணம்புரிந்த	-	-
சரவணையில் வந்துதித்த	-	சிவ
சண்முகமாய் வந்துதித்த	-	-
பழனிமலை வீற்றிருக்கும்	-	சிவ
பக்தர்களைக் காத்தருளும்	-	-
பண்டாரம் போலிருக்கும்	-	தேவ
பச்சை மயிலேறி வரும்	-	-
ஆண்டி வேடம் பூண்டிருக்கும்	-	அவர்
அண்டி னோரை ஆதரிக்கும்	-	-
வேலாயுதம் தரித்த	-	வடி
வேல்முருக நாமம்படைத்த	-	-
தெண்டாயுதம் தரித்த	-	பால
தெண்டபாணி பேருடைய	-	-
வீபுதி தரித்திருக்கும்	-	அவர்

வீரமயிலேறி வரும்
 ஆறுமுகமான பொருள்
 ஆறுபடை வீடுடைய
 சிவனாருக் குபதேசித்த
 சுப்ரமண்ய பேருடைய

அவர்

சிவ

(எங்கள் குலதெய்வம்)

※ ※ ※

அரஹரோ ஹரா சுவாமி
 அரஹரோ ஹரா சுவாமி
 கதிர்காம வேலனுக்கு
 கந்தப்ய சுவாமிக்கு
 திருப்பரங்கிரித் தீரனுக்கு
 திருச்செந்தூர் வேலனுக்கு
 திருப்பழனிச் செல்வனுக்கு
 திருவேரகப் பாலனுக்கு
 குன்றிலாடும் குமரனுக்கு
 குஞ்சரி தன் கணவனுக்கு
 குறவள்ளி காந்தனுக்கு
 குணம் கடந்த லோலனுக்கு
 சோலை மலைக் கிழவனுக்கு
 சொகுசுக்கார முருகனுக்கு
 சிவசக்தி வடிவனுக்கு
 சிங்கார வேலனுக்கு
 அகங்கார நாசருக்கு
 அன்பர்களின் நேயருக்கு
 அரஹரோ ஹரா சுவாமி
 ஓங்காரத் தத்துவர்க்கு
 ஓம் சக்தி தந்தவர்க்கு
 அரஹரோ ஹரா சுவாமி
 அரஹரோ ஹரா சுவாமி

அரஹரோ ஹரா
 அரஹரோ ஹரா
 அரஹரோ ஹரா
 அரஹரோ ஹரா

※ ※ ※

பஐனை செய்வோம் வாருமே பஐனை செய்வோம் வாருமே
 பக்தியுடன் முருகநாம
 சிந்தை தெளிந்தின்ப முற
 சேவற் கொடி வேலவனை

பந்தவினை போக்கிடவே	பஜனை செய்வோம் வாருமே
பாலசுப்ரமணியனையே	-
வஞ்ச நெஞ்சை வதைத்திடவே	-
வள்ளி மணவாளனையே	-
அஞ்சும் நெஞ்சை அழித்திடவே	-
ஆறுமுக நாதனையே	-
கந்தனென்றும் கடம்பனென்றும்	-
காமப் பேயை அடக்கிடவே	-
தாமதப் பேயை நசுக்கிடவே	-
தந்தைக்கு உபதேசித் தோனை	-
மாந்தர் ஒன்று கூடிவாழ	-
மால் முருகன் புகழைப் பாடி	-
சாந்தம் என்றும் பெருகிடவே	-
சந்ததமும் சண்முகனை	-

(பஜனை செய்வோம்)

※ ※ ※

சிவ சிவ சண்முகனே
சிவபதந் தந்தருள் சண்முகனே

அரகர அரகர சண்முகனே
ஆனந்தந் தந்தருள் சண்முகனே

எந்தனுக்கே வழி தந்தருளாய்
எங்கும் நிறைந்த தயா பரனே

எங்கும் நிறைந்த தயாபரனே
எந்தன் இடர் வினை தீர்த்தருளே

தீரா வினைகளைத் தீர்ப்பவரே
திருவருளே தந்து காப்பவரே

காப்பாய் இதுநல்ல சமயமையா
கந்தா கதிர்வடி வேலவனே

வேலவனே வேலவனே
வேலவனே வடிவேலவனே

வேல்முருகா மால் மருகா
வேறில்லையே கதி நீயருளாய்

கந்தா சுந்தர முருகேசா
கார்த்திகேயா குமரேசா

முருகர் நாமமே ஆனந்தம்
அதை உண்பவர்க்கே பிரமானந்தம்

தணிகா சலபதியே தெய்வம்
சாந்தினி யவன்பணியே தெய்வம்

மரகத மயில் மிசை வருகந்தா
அரகர சிவசிவ சம்பந்தா

மரகத மயில் மிசை வருநாதா
வள்ளி தெய்வானை மணவாளா

மரகத மயின் மிசை வரவேணும்
கந்த மனதுக்கிசைந்த வரம் தரவேணும்

சரணம் சரணம் சண்முகனே
சரவண பவனே சரணம் சரணம்

✱ ✱ ✱

சரவண பவனே பரதெய்வம்
தரணியில் அவனே மெய்த்தெய்வம்
பக்தற் கிரங்கும் விஸ்வாசன்
பழனிப் பதி வாழ் முருகேசன்
முருகன் திருவடி தரிசனமே
முக்திக் கொருதுணை அறிமனமே
சரவண பவகுக என வருமே
சத்திய ஞானத் திருவுளமே
சண்முக சுந்தர வேலவனே
சங்கரி ஈன்றருள் பாலகனே
பவப்பிணி ஒழித்திடும் மருந்துண்டு
பன்னிரு திருக்கரன் திருத்தொண்டு
கதிர் வடிவேலவன் திருவடியே

கதி தரும் துணை அதை நீ பிடியே
 ஆறுமுகன் திருவடி மலர் மறவோம்
 அவனியிலே இனிநாம் பிறவோம்
 கந்தனை அன்பினை செய்யுங்கள்
 சிந்தனை அவனடி வையுங்கள்
 வேலாயுதனை வேண்டுகள்
 வெய்யப் பிறவியைத் தாண்டுகள்.

* * *

கார்த்திகேயா கலியுக வரதா கந்தா முருகா
 கதிர்வடி வேலா (கார்த்தி)

தோத்திரஞ் செய்துணை துதித் தோம் காவாய்
 தூய்மையும் அன்பும் துலங்கிடச் செய்வாய் (கார்த்தி)

சாத்திரக் கோத்திரச் சண்டையைத் தீர்ப்பாய்
 சன்மார்க்க மொன்றே சகமிசைக் காப்பாய் (கார்த்தி)

பாரில் உணையே பணித்திட வைப்பாய்
 பக்தர்கள் கூட்டம் பரவிடப் பணிப்பாய் (கார்த்தி)

சீருடன் ஆத்ம சித்தியும் தருவாய்
 பேரும் புகழும் பிணியது காப்பாய் (கார்த்தி)

ஆர்வக் கனலை அடியார்க் கீவாய்
 அவனியில் அமைதி ஆண்டிட அருள்வாய் (கார்த்தி)

கார் மழை போல்நின் கருணையைப் பொழிவாய்
 காங்கேயா ஷண்முகா கதிர்காமத் தேவே! (கார்த்தி)

* * *

உன்னுடைய வேலொன்றே உறுதுணையாய் வருகுதையா
 கும்மிருட்டுப் பாதையிலும் பேரொளியாய்த் தெரியுதையா
 என்னுடைய ஆட்டமெல்லாம் நீ அமைத்த மேடையிலே
 இசைவதும் அமைவதும் நின்கடைக்கண் சாடையிலே

வேலவனே வேலவனே வேலவனே வேல்முருகா
வெற்றிவடி வேலவனே பாலகனே வேல்முருகா
வேலைக் கையில் ஏந்தியாடும் வேலவனே வேல்முருகா
வினைகளெல்லாம் போக்கிடும் வேலவனே வேல்முருகா

பச்சைமயில் வாகனனே பாலகனே வேல்முருகா
அச்சந்தீர்த்து எமையாளும் ஆண்டவனே வேல்முருகா
கண்ணிரண்டும் உன்வடிவே காணவேண்டும் வேல்முருகா
காலிரண்டும் உன்னடியே நாடவேண்டும் வேல்முருகா

பண்ணமைக்கும் நாவுனையே பாடவேண்டும் வேல்முருகா
எண்ணமெல்லாம் உன்நினைவே யாகவேண்டும் வேல்முருகா
சுற்றமெல்லாம் நீடுழி வாழவேண்டும் வேல்முருகா
தொல்லை இந்த வாழ்வை விட்டு ஓடவேண்டும் வேல்முருகா

* * *

கந்தா கடம்பா கார்த்திகேயா
கலியுக வரதா கதிரகாமா (கந்தா)

தேவர்கள் துயர்தனை நீக்கிடவே
திரு அவதாரம் செய்தாயே
சங்கரன் மைந்தனாய் வந்துதித்தே
சரவண பொய்கையில் வாழ்ந்தாயே (கந்தா)

சூரபத்மனை ஸம்ஹரித்த
வீரா தீரா வெற்றிவேலா
வள்ளிப் பெண்ணைத் தினைப்புனத்தில்
கொள்ளை கொண்ட கள்வனானாய் (கந்தா)

அருணை கிரியுள் சரணெனவே
கருணை யுடனே ஆண்டுவந்தாய்
நக்கீ ரனுக்கு அருள்புரிந்தே
பக்தி யோடுனைப் பாடவைத்தாய் (கந்தா)

முருகா முருகா என்றிடவே
 முருக னாய்வந் தருள்புரிவாய்
 கதிர்கா மந்தனில் எழுந்தருளி
 காந்தம் போலே கவருகின்றாய்

(கந்தா)

நடராசர் நாமாவளி

அம்பலத் தரசே அருமருந்தே
 ஆனந்தத் தேனே அருள் விருந்தே
 பொதுநடத் தரசே புண்ணியனே
 புலவரெலாம் புகழ் கண்ணியனே
 சிவ சிவ சிவ சிவ சிம்மய தேஜா
 சிவ சுந்தர குஞ்சித நடராஜா
 மலைதரு மகளே மடமயிலே
 மதிமுக வழதே இளங்குயிலே
 ஆனந்தக் கொடியே இளம்பிடியே
 அற்புதத் தேனே மலைமானே
 படன விவேக பரம்பர வேதா
 நடன சபேச சிதம்பர நாதா
 அரிபிர மாதியர் தேடிய நாதா
 அரசர் சிவ சிவ ஆடிய பாதா
 கருணாநிதியே சபாபதியே
 கதிமா நிதியே பசுபதியே
 இக்கரை கடந்திடில்லக் கரையே
 இருப்பது சிதம்பரச் சர்க்கரையே
 என்னுயி ருடம்பொடு சித்தமதே
 இனிப்பது நடராஜப் புத்தமுதே
 ஐயர் திருச்சபை யாடகனே
 ஆடுத லானந்த நாடகமே
 அம்பலவா சிவா மாதேவா
 அம்பலவா இங்கு வா வா வா
 நடராச னெல்லார்க்கு நல்லவனே
 நல்ல தெலாஞ் செய வல்லவனே
 ஆனந்த நாடகங் கண்டோமே பர
 மானந்த போனகங் கொண்டோமே

சங்கர சிவ சிவ மாதேவா
 ளங்களை யாட்கொள வா வா வா
 நடனசிகாமணி நவமணியே
 திடனகமாமணி சிவமணியே
 நடமிடு மம்பல நன்மணியே
 புடமிடு செம்பல பொன்மணியே
 உவட்டாது தித்திக்கு முள்ளமுதே
 தெவிட்டாது தித்திக்கும் தெள்ளமுதே
 நடராச வள்ளலை நாடுதலே
 நந் தொழிலாம் விளையாடுதலே
 அருட்பொது நடமிடு தாண்டவனே
 அருட் பெருஞ்சோதி யெண்ணாண்டவனே
 சிதம்பரப் பாட்டே திருப்பாட்டு
 ஜீவர்கள் பாட்டொல்லாம் தெருப்பாட்டு
 அம்பலப் பாட்டே அருப்பாட்டு
 அல்லாத பாட்டெல்லாம் மருப்பாட்டு
 அம்பல வாணனை நாடினனே
 அவனடியாரொடும் கூடினனே
 தம்பத மாபுகழ் பாடினனே
 தந்தன வென்று கூத்தாடினனே
 நாதாந்த நாட்டுக்கு நாயகரே
 நடராஜரே சபா நாயகரே
 நடராஜர் தம் நட் நன்னடமே
 நடம் பூரிகின்றது மென்னிடமே
 சிவகாம வல்லிக்கு மாப்பிள்ளையே
 திரு வாள னானவன் சீப் பிள்ளையே
 அம்பல வாணர்தம் மடியவரே
 அருளர சாள்மணி முடியவரே
 பாவம் செய்யும் மூடர்களே வாரும் வாரும்
 நாளை காலனுக்கு ஆளாகப் போறீர் பாடும் பாடும்
 பொல்லாத யமன் அவன் விடமாட்டான்
 சாம்பசிவ பக்தன் என்றால் தொடமாட்டான்
 காலன் வந்தால் பொல்லாதவன் விட மாட்டான்
 கால கால பக்தன் என்றால் தொடமாட்டான்
 சிவ சிவ என்ற ஒரு நாமம் சொல்லடா
 கெட்ட பாமரனே உனக்கது பாரமல்லடா.

※ ※ ※

சக்தி நாமவளி

சுத்த சக்தி ஓம் சிவம் சுத்த சக்தி ஓம்சிவம்
சுத்த சக்தி ஓம் சிவம் சுத்த சக்தி ஓம்சிவம்
துஸ்ட எண்ணம் தூர ஓட்டும் தூய சக்தியே
தூயர் பாவம் இடர்களையும் தூரிய சக்தியே
நஸ்ட லாப எண்ணம் போக்கும் நல்ல சக்தியே
நம்பியுன்னைக் கைதொழுதோம் நல்ல சக்தியே
தாயிலாது சேயிலை தரையிலாது பயிரிலை
நீயலாது உயிரிலை நிகர் இலாத தெய்வமே (சுத்த சக்தி)

சுத்தமான நெஞ்சிலே தூங்குகின்ற ஜோதியே
அத்தனே என் அம்மையே அரும்பெரும் துணைவனே

நெக்கு நெக்கு உருகியே நினைந்திடும் புனிதரின்
உட்குவிந்த தியானத்தில் ஒளிருகின்ற தெய்வமே

புத்தியில் அறிவெனப் புலன்களில் உணர்வென
எத்துயிர்க்கும் உயிரென உலவுகின்ற தெய்வமே

வானிலும் கடலிலும் மழையிலும் கதிரிலும்
கானிலும் மலையிலும் கலந்து நிற்கும் தெய்வமே

ஊற்றிலும் சுனையிலும் உலகிலே வளஞ் செயும்
ஆற்றிலும் கலந்து வாழும் அன்புமிக்க தெய்வமே

பொறி புலன் கரணமும் பொலிவற நிலவிடும்
அறிவும் ஈந்தருளுவாய் ஆன்மநேயத் தெய்வமே

வந்து செல்லும் வாழ்விலே மாசில்லாத நேசமும்
நொந்தவர்க்குதவிடும் நோன்பும் ஈந்தருளுவாய்

என்றும் எங்கும் உன்னையே யாது மாகக் கண்டுயிர்
நன்று செய்யும் சக்தியை நல்குவாய் இறைவனே

கலகமான உலகிலே கருணையான ஆட்சியே
நிலவ நாட்டும் ஆற்றலை நேயருக்கு அருளுவாய்

கள்ளமற்ற உள்ளமும் கட்டிலில்லாத வீரமும்
தெள்ளினிய சித்தமும் தியான வாழ்வும் ஈகுவாய்

தூய்மையான நெஞ்சமும் தொண்டு செய்யும் ஆர்வமும்
வாய்மையான வண்மையும் வரம் எனக்கு உதவுவாய்

கண் கொடுத்த தெய்வமே கதி கொடுத்த தெய்வமே
பண் கொடுத்த தெய்வமே பரமஞான ஜோதியே

உடல் உறுதி ஈகுவாய் உள்ளுறுதி ஈகுவாய்
மடமை வறுமை அச்சமற்ற மல்கு செல்வம் ஈகுவாய்

சுயநலம் பொறாமையும் சூதும்வாதும் இன்றியே
தயவுடன் உயர்க்குலம் தழைத்திட அருள்குவாய்

எத்திசை உலகமும் இதயமான கோவிலில்
சுத்த யோக சித்தியால் ஒத்து வாழ நீ அருள்

போற்றி போற்றி நின் அருள் போற்றி போற்றி நின் ஒளி
போற்றி போற்றி நின்புகழ் புனிதமான தெய்வமே

(சுத்த சத்தி)

* * *

சுத்தசக்தி சுத்தசக்தி சுத்தசக்தி ஓம் சிவம்
சுத்தசக்தி சுத்தசக்தி சுத்தசக்தி ஓம் சிவம்

சத்தியஞான தர்மசக்தி சாந்த சக்தி ஓம்சிவம்
சச்சிதானந் தாத்மசக்தி சர்வசக்தி ஓம்சிவம் (சுத்த)

வேத சாஸ்த்ர சகலகலா வித்யாசக்தி ஓம்சிவம்
வீரதீர் தைர்யசக்தி விஜயசக்தி ஓம்சிவம் (சுத்த)

நாதகீத கானகலா நடனசக்தி ஓம்சிவம்
மஹாமந்திர யந்த்ர தந்த்ர வஸ்யசக்தி ஓம்சிவம் (சுத்த)

யோகயோக த்யாக சக்தி லோகசக்தி ஓம்சிவம்
தாகமோஷ சோகரஹித தபோசக்தி ஓம்சிவம் (சுத்த)

துஷ்டசத்துரு நாசசக்தி தூர்காசக்தி ஓம்சிவம்
அஷ்டலஷ்டமி ஞானவாணி அமரசக்தி ஓம்சிவம் (சுத்த)

குஞ்சிதபத அபயஹஸ்த வாஞ்சிதபவ தாயகம்
குருபரிசிவ ஹரஹர நடராஜ சக்தி ஓம்சிவம் (சுத்த)

※ ※ ※

ஓம் சக்தி ஓம், ஓம் சக்தி ஓம்,
ஓம் சக்தி ஓம், ஓம் சக்தி ஓம்,
ஓம் சக்தி ஓம், ஓம் சக்தி ஓம்,
ஓம் சக்தி ஓம், ஓம் சக்தி ஓம்,

வீந்தரவதனி ஸீகுண மனோஹரி
மந்தஹாஸ முக மதிவதனி
சந்தன குங்கும அலங்காரமுடனே
தந்திடுவா யுந்தன் தரிசனமே (ஓம்)
நந்தி தேவருடன் முனிவரும் பணிய
ஆனந்த முடனே வந்திடுவாய்
வந்தனை செய்து மாயனயனுடன்
வகையாயுன் புகழ் பாடிவே (ஓம்)

தங்கச் சிலம்பு சலசலவென்றிட
தாண்டவமாடித் தனயன் மகிழ்ந்திட
பொங்கு மானந்தமுடன் புவிமேல் விளங்கும்
மங்கள நாயகி மகிழ்வாய் வருவாய் (ஓம்)

வேதங்கள் உன்னை வேண்டிப்பாடி
விரும்பி ஸரஸ்வதி வீணை வாசித்திட
ஸ்தானந்த மான ஜோதிஸ்வருபி
ராஜ ராஜேஸ்வரி சரணம் சரணம்.

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலா துயிரிகள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெலாம்.

முல மந்திரம்

ஓம் சக்தியே ! பராசக்தியே !
 ஓம் சக்தியே ! ஆதிபராசக்தியே !
 ஓம் சக்தியே ! மருவூர் அரசியே !
 ஓம் சக்தியே ! ஓம் விநாயகா !
 ஓம் சக்தியே ! ஓம் காமாட்சியே !
 ஓம் சக்தியே ! ஓம் பங்காரு காமாட்சியே !

ஓம் சக்தியே 108 போற்றித் திருவுரு

1	ஓம் ஓம்சக்தியே	போற்றி	ஓம்
2	ஓம் ஓங்கார ஆனந்தியே	போற்றி	ஓம்
3	ஓம் உலக நாயகியே	போற்றி	ஓம்
4	ஓம் உறவுக்கும் உறவானவளே	போற்றி	ஓம்
5	ஓம் உள்ளமலர் உவந்தவளே	போற்றி	ஓம்
6	ஓம் ஓதரிய பெரும் பொருளே	போற்றி	ஓம்
7	ஓம் உண்மைப் பரம் பொருளே	போற்றி	ஓம்
8	ஓம் உயிராய் நின்றவளே	போற்றி	ஓம்
9	ஓம் மருவத்தூர் அமர்ந்தாய்	போற்றி	ஓம்
10	ஓம் மனமாசைத் துடைப்பாய்	போற்றி	ஓம்
11	ஓம் கவலை தவிர்ப்பாய்	போற்றி	ஓம்
12	ஓம் ககனவெளி ஆனாய்	போற்றி	ஓம்
13	ஓம் புற்றாகி வந்தவளே	போற்றி	ஓம்
14	ஓம் பாலாகி வடிந்தவளே	போற்றி	ஓம்
15	ஓம் பாமரர் துயர் துடைப்பாய்	போற்றி	ஓம்
16	ஓம் பண்ணாக இசைந்தாய்	போற்றி	ஓம்
17	ஓம் பாமலர் உவந்தாய்	போற்றி	ஓம்
18	ஓம் பாம்புரு ஆனாய்	போற்றி	ஓம்
19	ஓம் சித்துரு அமைந்தாய்	போற்றி	ஓம்
20	ஓம் செம்பொருள் நீயே	போற்றி	ஓம்
21	ஓம் சக்தியே தாயே	போற்றி	ஓம்
22	ஓம் சன்மார்க்க நெறியே	போற்றி	ஓம்
23	ஓம் சமதர்ம வீருந்தே	போற்றி	ஓம்
24	ஓம் ஓங்கார உருவே	போற்றி	ஓம்

25	ஓம் ஒருதவத்துக் குடையாய்	போற்றி	ஓம்
26	ஓம் நீள்பசி தவிர்ப்பாய்	போற்றி	ஓம்
27	ஓம் நிம்மதி தருவாய்	போற்றி	ஓம்
28	ஓம் அகிலமே ஆனாய்	போற்றி	ஓம்
29	ஓம் அண்டமே விரிந்தாய்	போற்றி	ஓம்
30	ஓம் ஆன்மீகச் செல்வமே	போற்றி	ஓம்
31	ஓம் அனலாக ஆனாய்	போற்றி	ஓம்
32	ஓம் நீராக நிறைந்தாய்	போற்றி	ஓம்
33	ஓம் நிலனாகத் திணிந்தாய்	போற்றி	ஓம்
34	ஓம் தூறாக வளர்ந்தாய்	போற்றி	ஓம்
35	ஓம் துணிபொருள் நீயே	போற்றி	ஓம்
36	ஓம் காராக வருவாய்	போற்றி	ஓம்
37	ஓம் கனியான மனமே	போற்றி	ஓம்
38	ஓம் மூலமே முதலே	போற்றி	ஓம்
39	ஓம் முனைச்சுழி விழியே	போற்றி	ஓம்
40	ஓம் வீணையே இசையே	போற்றி	ஓம்
41	ஓம் விரைமலர் அணிந்தாய்	போற்றி	ஓம்
42	ஓம் தத்துவங் கடந்தாய்	போற்றி	ஓம்
43	ஓம் சகலமறைப் பொருளே	போற்றி	ஓம்
44	ஓம் உத்தமி ஆனாய்	போற்றி	ஓம்
45	ஓம் உயிர்மொழிக் குருவே	போற்றி	ஓம்
46	ஓம் நெஞ்சம் நீ மலர்வாய்	போற்றி	ஓம்
47	ஓம் நீள் நிலத் தெய்வமே	போற்றி	ஓம்
48	ஓம் தூரிய நிலையே	போற்றி	ஓம்
49	ஓம் தூரிய தீத வைப்பே	போற்றி	ஓம்
50	ஓம் ஆயிர இதழ் உறைவாய்	போற்றி	ஓம்
51	ஓம் அகிலமெலாம் ஆட்டுவிப்பாய்	போற்றி	ஓம்
52	ஓம் கருவான மூலம்	போற்றி	ஓம்
53	ஓம் உருவான கோலம்	போற்றி	ஓம்
54	ஓம் சாந்தமே உருவாய்	போற்றி	ஓம்
55	ஓம் சரித்திரம் மறைத்தாய்	போற்றி	ஓம்
56	ஓம் சின்முத்திரை தெரிப்பாய்	போற்றி	ஓம்
57	ஓம் சினத்தை வேற்றுப்பாய்	போற்றி	ஓம்
58	ஓம் கையிரண்டு உடையாய்	போற்றி	ஓம்
59	ஓம் கரைபுரண்ட கருணை	போற்றி	ஓம்
60	ஓம் மொட்டுடைக் கரத்தாய்	போற்றி	ஓம்
61	ஓம் மோனநல் தவத்தாய்	போற்றி	ஓம்
62	ஓம் யோகநல் உருவே	போற்றி	ஓம்

63	ஓம் ஒளியென ஆனாய்	போற்றி ஓம்
64	ஓம் எந்திரத் திருவே	போற்றி ஓம்
65	ஓம் மந்திரத் தாயே	போற்றி ஓம்
66	ஓம் பிணி தவிர்த்திடுவாய்	போற்றி ஓம்
67	ஓம் பிறவிநோய் அறுப்பாய்	போற்றி ஓம்
68	ஓம் மாயவன் தங்கையே	போற்றி ஓம்
69	ஓம் சேயவன் தாயே	போற்றி ஓம்
70	ஓம் திரிபுரத்தாளே	போற்றி ஓம்
71	ஓம் ஒருதவம் தெளிப்பாய்	போற்றி ஓம்
72	ஓம் வேம்பினை ஆள்வாய்	போற்றி ஓம்
73	ஓம் வினையெலாம் தீர்ப்பாய்	போற்றி ஓம்
74	ஓம் அஞ்சனம் அருள்வாய்	போற்றி ஓம்
75	ஓம் ஆருயிர் மருந்தே	போற்றி ஓம்
76	ஓம் கண்ணொளி காப்பாய்	போற்றி ஓம்
77	ஓம் கருத்தொளி தருவாய்	போற்றி ஓம்
78	ஓம் அருள்ஒளி செய்வாய்	போற்றி ஓம்
79	ஓம் அன்பொளி கொடுப்பாய்	போற்றி ஓம்
80	ஓம் கனவிலே வருவாய்	போற்றி ஓம்
81	ஓம் கருத்திலே நுழைவாய்	போற்றி ஓம்
82	ஓம் மக்களைக் காப்பாய்	போற்றி ஓம்
83	ஓம் மனநோயைத் தவிர்ப்பாய்	போற்றி ஓம்
84	ஓம் எத்திசையும் ஆனாய்	போற்றி ஓம்
85	ஓம் இதயமாம் வீணை	போற்றி ஓம்
86	ஓம் உருக்கமே ஒளியே	போற்றி ஓம்
87	ஓம் உள்ளுறை விருந்தே	போற்றி ஓம்
88	ஓம் மலப்பிணி தவிர்ப்பாய்	போற்றி ஓம்
89	ஓம் மனங்கனிந்து அருள்வாய்	போற்றி ஓம்
90	ஓம் நாதமே நலமே	போற்றி ஓம்
91	ஓம் நளின மலர் அமர்வாய்	போற்றி ஓம்
92	ஓம் ஒற்றுமை சொல்வாய்	போற்றி ஓம்
93	ஓம் உயர்நெறி தருவாய்	போற்றி ஓம்
94	ஓம் நித்தமுங் காப்பாய்	போற்றி ஓம்
95	ஓம் நேரமும் ஆள்வாய்	போற்றி ஓம்
96	ஓம் பத்தினி பணிந்தோம்	போற்றி ஓம்
97	ஓம் பாரமே உனக்கே	போற்றி ஓம்
98	ஓம் வித்தையே விளக்கே	போற்றி ஓம்
99	ஓம் விந்தையே தாயே	போற்றி ஓம்

காப்பு

தார்அமர் கொன்றையும் சண்பக
மாலையும் சாத்தும்தில்லை
ஊரர்தம் பாகத்து உமைமைந்தனே!
உலகுஏழும் பெற்ற
சீர்அபிராமி அந்தாதி எப்போதும்
என் சிந்தையுள்ளே
கார்அமர் மேனிக் கணபதியே!
நிற்கக் கட்டுரையே.

நூல்

உதிக்கின்ற செங்கதிர், உச்சித்
திலகம், உணர்வுடையோர்
மதிக்கின்ற மாணிக்கம், மாதுளம்
போது, மலர்க்கமலை
துதிக்கின்ற மின்கொடி, மென்கடிக்க
குங்குமத் தோயம்என்ன
விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி
என்தன் விழுத்துணையே. 1

துணையும் தொழுந்தெய்வமும், பெற்ற
தாயும், சுருதிகளின்
பணையும், கொழுந்தும், பதிகொண்ட
வேரும், பனிமலர்ப்பூங்
கணையும், கருப்புச்சிலையும், மென்பாசாங்
குசமும், கையில
அணையும் திரிபுர சுந்தரி
ஆவது அறிந்தனமே. 2

அறிந்தேன் எவரும் அறியா
 மறையை, அறிந்துகொண்டு
 செறிந்தேன், உனது திருவடிக்கே:
 திருவே! வெருவிப்
 பிறிந்தேன், நின்அன்பர் பெருமை
 எண்ணாத கருமநெஞ்சால்
 மறிந்தே விழும் நரகுக்குஉற
 வாய மனிதரையே!

3

மனிதரும், தேவரும், மாயா
 முனிவரும் வந்துசென்னி
 குனிதரும் சேவடிக் கோமளமே!
 கொன்றை வார்சடைமேல்
 பனிதரும் திங்களும், பாம்பும்,
 பகீரதியும் படைத்த
 புனிதரும் நீயும்என் புந்தி
 எந்நாளும் பொருந்துகவே.

4

பொருந்திய முப்புரை, செப்புரை
 செய்யும் புணர்முலையால்
 வருந்திய வஞ்சி மருங்குல்
 மனோன்மணி! வார்சடையோன்
 அருந்திய நஞ்சு அமுதாக்கிய
 அம்பிகை! அம்புயம்மேல்
 திருந்திய சுந்தரி, அந்தரி
 பாதம்என் சென்னியதே.

5

சென்னியது உன்பொற் திருவடித்
 தாமரை; சிந்தையுள்ளே
 மன்னியது உன்திரு மந்திரம்:
 சிந்தூர வண்ணப்பெண்ணே!
 முன்னிய நின் அடியாருடன்
 கூடி முறைமுறையே
 பன்னியது, என்றும் உந்தன்
 பரமஆகம பத்ததியே!

6

ததியுறு மத்தில் சுழலும்என்
 ஆவி, தளர்விலதோர்
 கதியுறு வண்ணம் கருதுகண்
 டாய்! கமலாலயனும்,
 மதியுறு வேணி மகிழ்நனும்,
 மாலும், வணங்கினன்றும்
 துதியுறு சேவடியாய்! சிந்தூர
 ஆனன சுந்தரியே!

7

சுந்தரி எந்தை துணைவி, என்
 பாசத் தொடரையெல்லாம்
 வந்தரி, சிந்தூர வண்ணத்தினாள்,
 மகிடன் தலைமேல்
 அந்தரி, நீலி, அழியாத
 கண்ணிகை, ஆரணத்தோன்
 கந்தரி கைத்தலத்தாள் மலர்த்
 தாள்என் கருத்தனவே.

8

கருத்தன எந்தைதன், கண்ணன,
 வண்ணக் கனகவெற்பில்
 பெருத்தன, பால்அழும் பிள்ளைக்கு
 நல்கின, பேர்அருள்சூர்
 திருத்தன பாரமும; ஆரமும,

செங்கைச் சிலையும், அம்பும்
முருத்துஅன முரலும், நீயும்அம்மே!
வந்துஎன் முன்நிற்கவே.

9

நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும்
நடந்தும் நினைப்பதுஉன்னை:
என்றும் வணங்குவது உன்மலர்த்
தாள; எழு தாமறையின்
ஒன்றும் அரும்பொருளே! அருளே!
உமையே! இமயத்து
அன்றும் பிறந்தவளே! அழியா
முத்தி ஆனந்தமே!

10

ஆனந்தமாய், என் அறிவாய்,
நிறைந்த அமுதமுமாய்,
வான் அந்தமான வடிவுடையாள்,
மறை நான்கினுக்கும்
தான்அந்த மான சரணார
விந்தத் தவளநிறக்
கானம்தம் ஆடரங்காம் எம்பிரான்
முடிக்கண்ணியதே

11

கண்ணியது உன்புகழ்: கற்பதுஉன்
நாமம்: கசிந்துபத்தி
பண்ணியது உன்இரு பாதாம்
புயத்தில; பகல்இரவா
நண்ணியது உன்னை நயந்தோர்
அவையத்து; நான் முன்செய்த
புண்ணியம் ஏது? என்அம்மே!புவி
ஏழையும் பூத்தவளே!

12

பூத்தவளே புவனம் பதி
 னான்கையும், பூத்தவண்ணம்
 காத்தவளே! பின் கரந்தவளே!
 கறைக் கண்டனுக்கு
 மூத்தவளே! என்றும் மூவா
 முகுந்தற்கு இளையவளே!
 மாத்தவளே! உன்னை அன்றி,
 மற்றுஓர் தெய்வம் வந்திப்பதே?

13

வந்திப்பவர் உன்னை, வானவர்
 தானவர் ஆனவர்கள்;
 சிந்திப்பவர், நல் திசைமுகர்
 நாரணர்; சிந்தையுள்ளே
 பந்திப்பவர், அழியாப் பரமானந்தர்:
 பாரில் உன்னைச்
 சிந்திப் பவர்க்கு எளிதாம்
 எம்பிராட்டி! நின் தண்ணளியே

14

தண்ணளிக்கு என்று முன்னேபல
 கோடி தவங்கள்செய்வார்,
 மண்அளிக்கும் செல்வமோ பெறு
 வார்? மதி வானவர்தம்
 விண்அளிக்கும் செல்வமும், அழியா
 முத்தி வீடும்அன்றோ?
 பண்அளிக்கும் சொற் பரிமள
 யாமளைப் பைங்கிளியே!

15

கிளியே! கிளைஞர் மனத்தே கிடந்து
 கிளர்ந்து ஒளிரும்
 ஒளியே! ஒளிரும் ஒளிக்குஇடமே!
 எண்ணில் ஒன்றும் இல்லா

வெளியே! வெளிமுதற் பூதங்களாகி
விரிந்த அம்மே!
அளியேன் அறிவு அளவிற்கு அள
வானது அதிசயமே! 16

அதிசய மான வடிவுடை
யாள்! அரவிந்தமெல்லாம்
துதிசயஆனன சுந்தர வல்லி!
துணை இரதி
பதிசய மானது அபசய
மாகமுன் பார்த்தவர்தம்
மதிசய மாக அன்றோ, வாம
பாகத்தை வவ்வியதே? 17

வவ்விய பாகத்து இறைவரும்
நீயும் மகிழ்ந்திருக்கும்
செவ்வியும், உங்கள் திருமணக்
கோலமும், சிந்தையுள்ளே
அவ்வியம் தீர்த்துஎன்னை ஆண்ட
பொற்பாதமும் ஆகிவந்து,
வெவ்விய காலன்என் மேல்வரும்
போது, வெளிநிற்கவே! 18

வெளிநின்ற நின் திருமேனியைப்
பார்த்து, என் விழியும்நெஞ்சும்
களிநின்ற வெள்ளம் கரைகண்டது
இல்லை: கருத்தினுள்ளே
தெளிகின்ற ஞானம் திகழ்கின்றது
என்ன திருவுளமோ!
ஒளிநின்ற கோணங்கள் ஒன்பதும்
மேவி உறைபவளே! 19

உறைகின்ற நின்திருக் கோயில், நின்
கேள்வர் ஒருபக்கமோ?
அறைகின்ற நான்மறையின் அடியோ?
முடியோ? அமுதம்
நிறைகின்ற வெண்திங்களோ?
கஞ்சகமோ? என்தன் நெஞ்சகமோ?
மறைகின்ற வாரிதி யோ? பூர
ணாசல மங்கலையே! 20

மங்கலை, செங்கல சம்முலை
யாள், மலையாள், வருணச்
சங்குஅலை செங்கைச் சகல
கலாமயில், தாவுகங்கை
பொங்குஅலை தங்கும் புரிசடையோன்
புடையாள், உடையாள்,
பிங்கலை, நீலி, செய்யாள், வெளியாள்
பசும்பெண் கொடியே 21

கொடியே! இளவஞ்சிக் கொம்பே!
எனக்குவம்பே பழுத்த
படியே! மறையின் பரிமளமே!
பனிமால் இமயப்
பிடியே! பிரமன் முதலாய
தேவரைப் பெற்றஅம்மே!
அடியேன் இறந்துஇங்கு இனிப்பிறவாமல்
வந்துஆண்டு கொள்ளே! 22

கொள்ளேன் மனத்தில்நின் கோலம்அல்
லாது, அன்பர் கூட்டம்
தன்னை விள்ளேன; பரசமயம்

விரும்பேன; வியன்முவுலகுக்கு
 உள்ளே! அனைத்தினுக்கும் புறம்பே!
 உள்ளத்தே விளைந்த
 கள்ளே! களிக்கும் களியே!
 அளியஎன் கண்மணியே! 23

மணியே! மணியின் ஒளியே!
 ஒளிரும் மணிபுனைந்த
 அணியே! அணியும் அணிக்கு அழகே!
 அணு காதவர்க்குப்
 பணியே! பிணிக்கு மருந்தே!
 அமரர் பெருவிருந்தே!
 பணியேன் ஒருவரை, நிற்பதம்
 பாதம் பணிந்தபின்னே! 24

பின்னே திரிந்து உன் அடியாரைப்
 பேணிப் பிறப்பு அறுக்க
 முன்னே தவங்கள் முயன்றுகொண்டேன்.
 முதல் முவருக்கும்
 அன்னே! உலகுக்கு அபிராமி
 என்னும் அருமருந்தே!
 என்னே? இனி உன்னை யான்மற
 வாமல்நின்று ஏத்துவனே! 25

ஏத்தும் அடியவர் ஈரேழு
 உலகினையும் படைத்தும்
 காத்தும் அழித்தும் திரிபவராம்:
 கமழ் பூங்கடம்பு
 சாத்தும் குழல்அணங் கே! மணம்
 நாறும்நின் தாள்இணைக்குஎன்
 நாத்தங்கு புன்மொழி ஏறிய
 வாறு நகையுடைத்தே! 26

உடைத்தனை வஞ்சப் பிறவியை;
 உள்ளம் உருகும்அன்பு
 படைத்தனை; பத்ம பதயுகம்
 சூடும் பணிஎனக்கே
 அடைத்தனை: நெஞ்சத்து அழுக்கை
 எல்லாம்நின் அருட்புனலால்
 துடைத்தனை: சுந்தரி! நின்அருள்
 ஏதென்று சொல்லுவதே! 27

சொல்லும் பொருளும் என, நட
 மாடும் துணைவருடன்
 புல்லும் பரிமளப் பூங்கொடியே!
 நின் புதுமலர்த்தாள்
 அல்லும் பகலும் தொழும்அவர்க்கே
 அழியா அரசும்
 செல்லும் தவநெறியும் சிவ
 லோகமும் சித்திக்குமே. 28

சித்தியும், சித்தி தரும்தெய்வம்
 ஆகித் திகழும்பரா
 சத்தியும், சத்தி தழைக்கும்
 சிவமும், தவம்முயல்வார்
 முத்தியும், முத்திக்கு வித்தும்,
 வித்தாகி முளைத்தெழுந்த
 புத்தியும், புத்தியின் உள்ளே
 புரக்கும் புரத்தைஅன்றே 29

அன்றே தடுத்துஎன்னை ஆண்டுகொண்
 டாய்: கொண்டது அல்லஎன்கை
 நன்றே? உனக்கினி நான்என்
 செயினும், நடுக்கடலுள்

சென்றே விழினும், கரையேற்றுகை
நின் திருவுளமே
ஒன்றே! பலஉருவே! அருவே!
என் உமையவளே! 30

உமையும் உமையொரு பாகரும்
ஏக உருவில்வந்துஇங்கு,
எமையும் தமக்குஅன்பு செய்யவைத்
தார்: இனி எண்ணுதற்குச்
சமையங்களும் இல்லை; ஈன்றுஎடுப்
பாள்ஒரு தாயும்இல்லை:
அமையும், அமையுறு தோளியர்
மேல்வைத்த ஆசையுமே! 31

ஆசைக் கடலில் அகப்பட்டு,
அருள்அற்ற அந்தகன்கைப்
பாசத்தில் அல்லற்படஇருந்தேனை, நின்
பாதம் என்னும்
வாசக் கமலம் தலைமேல்
வலியவைத்து ஆண்டுகொண்ட
நேசத்தை என்சொல்லுவேன்! ஈசர்
பாகத்து நேரிழையே! 32

இழைக்கும் வினைவழியே அடும்
காலன் எனைநடுங்க
அழைக்கும் பொழுதுவந்து, “அஞ்சல்”
என்பாய்: அத்தர் சித்தம்எல்லாம்
குழைக்கும் களபக் குவிமுலை
யாமளைக் கோமளமே!
உழைக்கும்பொழுது, உன்னையே “அன்னையே”
என்பன், ஓடிவந்தே. 33

வந்தே சரணம் புகும்
 அடியார்க்கு, வானுலகம்
 தந்தே, பரிவொடு தான் போய்
 இருக்கும் சதுர்முகமும்,
 பைந்தேன் அலங்கற் பருமணி
 ஆகமும், பாகமும், பொற்
 செந்தேன் மலரும், அலர்கதிர்
 ஞாயிறும், திங்களுமே.

34

திங்கட் பகவின் மணம்நாறும்
 சீறடி சென்னிவைக்க,
 எங்கட் கொருதவம் எய்தியவா?
 எண்ணிறந்த விண்ணோர்
 தங்கட்கும் இந்தத் தவம்எய்துமோ?
 தரங்கக் கடலுள்
 வெங்கட் பணிஅணை மேல்தயில்
 கூரும் விழுப்பொருளே!

35

பொருளே! பொருள்முடிக்கும் போகமே!
 அரும் போகம்செய்யும்
 மருளே! மருளில் வரும்தெருளே!
 என் மனத்துவஞ்சத்து
 இருள்ஏதும் இன்றி ஒளிவெளி
 ஆகியிருக்கும் உன்றன்
 அருள் ஏது அறிகின்றிலேன்,
 அம்புயஆதனத்து அம்பிகையே!

36

கைக்கே அணிவது கன்னலும்
 பூவும்; கமலம்அன்ன
 மெய்க்கே அணிவது வெண்முத்து
 மாலை; விடஅரவின்

பைக்கே அணிவது பன்மணிக்
 கோவையும் பட்டும; எட்டுத்
 திக்கே அணியும் திருவுடை
 யான்இடம் சேர்பவளே! 37

பவளக் கொடியில் பழுத்தசெவ்
 வாயும், பனிமுறுவல்
 தவளத் திருநகை யும்துணையா,
 எங்கள் சங்கரனைத்
 துவளப் பொருது, துடிஇடை
 சாய்க்கும் துணைமுலையாள்
 அவளைப் பணிமின் கண்டீர்
 அமராவதி ஆளுகைக்கே. 38

ஆளுகைக்கு உன்தன் அடித்
 தாமரைகள்உண்டு; அந்தகன்பால்
 மீளுகைக்கு உன்தன் விழியின்
 கடைஉண்டு; மேல்இவற்றின்
 முளுகைக்கு என்குறை நின்குறையே
 அன்று; முப்புரங்கள்
 மாளுகைக்கு அம்பு தொடுத்தவில்லான்
 பங்கில் வாள்நுதலே! 39

வாணுதல் கண்ணியை, விண்ணவர்
 யாவரும் வந்துஇறைஞ்சிப்
 பேணுதற்கு எண்ணிய எம்பெரு
 மாட்டியை பேதைநெஞ்சில்
 காணுதற்கு அண்ணியள் அல்லாத
 கன்னியை, காணும்அன்பு
 பூணுதற்கு எண்ணிய எண்ணம்அன்றோ,
 முன்செய் புண்ணியமே! 40

புண்ணியம் செய்தனமே மனமே!
 புதுப் பூங்குவளைக் கணவரும்
 கண்ணியும், செய்ய கணவரும்
 கூடி, நம் காரணத்தால்
 நண்ணி இங்கேவந்து, தம்அடி
 யார்கள் நடுஇருக்கப்
 பண்ணி, நம் சென்னியின்மேல்
 பத்மபாதம் பதித்திடவே 41

இடங்கொண்டு விம்மி, இணைகொண்டு
 இறுகி இளகி, முத்து
 வடங்கொண்ட கொங்கை மலைகொண்டு
 இறைவர் வலியநெஞ்சை
 நடங்கொண்ட கொள்கை நலங்கொண்ட
 நாயகி! நல்அரவின்
 படங்கொண்ட அல்குல் பனிமொழி,
 வேதப் பரிபுரையே. 42

பரிபுரச் சீறடிப் பாசாங்குசை,
 பஞ்சபாணி, இன்சொல்
 திரிபுர சுந்தரி, சிந்திர
 மேனியள், தீமைநெஞ்சில்
 புரிபுர வஞ்சரை அஞ்சக்
 குனிபொருப் புச்சிலைக்கை,
 ளரிபுரை மேனி இறைவர்செம்
 பாகத்து இருந்தவளே! 43

தவளே இவள் எங்கள்
 சங்கரனார் மனைமங்கலமாம;
 அவளே அவர்தமக்கு அன்னையும்
 ஆயினள்; ஆகையினால்,

இவளே கடவுளர் யாவர்க்கும்
மேலை இறைவியுமாம்;
துவளேன், இனிஒரு தெய்வம்உண்
டாகமெய்த் தொண்டுசெய்தே. 44

தொண்டு செய்யாது, நிற்பாதம்
தொழாது, துணிந்துஇச்சையே
பண்டு செய்தார் உளரோஇலரோ?
அப்பரிசு அடியேன்
கண்டு செய்தால், அது கைதவமோ
அன்றிச் செய்தவமோ?
மிண்டு செய்தாலும் பொறுக்கைநன்றே,
பின் வெறுக்கைஅன்றே 45

வெறுக்கும் தகைமைகள் செய்யினும்,
தம்அடியாரை மிக்கோர்
பொறுக்கும் தகைமை புதியதுஅன்றே;
புதுநஞ்சை உண்டு
கறுக்கும் திருமிடற்றான் இடப்பாகம்
கலந்த பொன்னே!
மறுக்கும் தகைமைகள் செய்யினும்,
யான்உன்னை வாழ்த்துவனே 46

வாமும் படிஒன்று கண்டுகொண்டேன,
மனத்தே ஒருவர்
வீழும் படிஅன்று; விள்ளும்படி
அன்று; வேலைநிலம்
ஏழும், பருவரை எட்டும்
எட்டாமல், இரவுபகல்
குழும் சுடர்க்கு நடுவே
கிடந்து சுடர்கின்றதே. 47

சுடரும் கலைமதி துன்றும்
 சடைமுடிக் குன்றில்ஒன்றிப்
 படரும் பரிமளப் பச்சைக்
 கொடியைப் பதித்துநெஞ்சில்,
 இடரும் தவிர்த்து, இமைப் போதுஇருப்பார்
 பின்னும் எய்துவரோ
 குடரும் கொழுவும் குருதியும்
 தோயும் குரம்பையிலே? 48

குரம்பை அடுத்துக் குடிபுக்க
 ஆவி, வெங் கூற்றுக்குஇட்ட
 வரம்பை அடுத்து மறுகும்அப்போது,
 வளைக்கை அமைத்து
 அரம்பை யடுத்த அரிவையர்
 சூழவந்து, “அஞ்சல்” என்பாய்,
 நரம்பை அடுத்த இசைவடி
 வாய்நின்ற நாயகியே! 49

நாயகி, நான்முகி, நாராயணி,
 கை நளிபைஞ்ச
 சாயகி, சாம்பவி, சங்கரி,
 சாமளை, சாதிநச்சு
 வாயகி மாலினி, வாராகி,
 சூலினி, மாதங்கிஎன்று
 ஆயகியாதி உடையாள் சரணம்
 அரண் நமக்கே. 50

அரணம் பொருள்என்று அருள்
 ஒன்றுஇலாத அசுரர்தங்கள்
 முரண் அன்று அழியமுனிந்த
 பெம்மானும் முகுந்தனுமே,

“சரணம் சரணம்” எனநின்ற
நாயகிதன் அடியார்,
மரணம் பிறவி இரண்டும்எய்தார்,
இந்த வையகத்தே.

51

வையம், தூரகம், மதகரி,
மாமகுடம், சிவகை,
பெய்யும் கனகம், பெருவிலை
ஆரம், பிறைமுடித்த
ஐயன் திருமனை யாள்அடித்
தாரைக்கு அன்புமுன்பு
செய்யும் தவமுடை யார்க்கு
உளவாகிய சின்னங்களே.

52

சின்னஞ் சிறிய மருங்கினில்
சாத்திய செய்யபட்டும்,
பென்னம் பெரிய முலையும்,
முத்தாரமும், பிச்சிமொய்த்த
கன்னங் கரிய குழலும், கண்
முன்றும் கருத்தில்வைத்துத்
தன்னந் தனிஇருப் பார்க்குஇது
போலும் தவம்இல்லையே.

53

இல்லாமை சொல்லி, ஒருவர்தம்
பால்சென்று, இழிவுபட்டு
நில்லாமை நெஞ்சில் நினைகுவிரேல்,
நித்தம் நீடுதவம்
கல்லாமை கற்ற கயவர்தம்பால்
ஒரு காலத்திலும்
செல்லாமை வைத்த திரிபுரை
பாதங்கள் சேர்மின்களே.

54

மின்ஆயிரம் ஒரு மெய்வடி
 வாகி விளங்குகின்ற
 அன்னாள், அகமகிழ் ஆனந்த
 வல்லி, அருமறைக்கு
 முன்னாய், நடுளங்குமாய், முடிவாய்
 முதல்வி தன்னை
 உன்னாது ஒழியினும் உன்னினும்,
 வேண்டுவது ஒன்றில்லையே. 55

ஒன்றாய் அரும்பிப் பலவாய்
 விரிந்து, இவ்வுலகுளங்குமாய்
 நின்றாள், அனைத்தையும் நீங்கிநிற்பாள்
 என்தன் நெஞ்சினுள்ளே
 பொன்றாது நின்று புரிகின்றவா!
 இப்பொருள் அறிவார்
 அன்று ஆலிலையில் துயின்ற
 பெம்மானும் என்ஐயனுமே. 56

ஐயன் அளந்தபடி இருநாழி
 கொண்டு, அண்டமெல்லாம்
 உய்ய அறம்செயும் உன்னையும்
 போற்றி, ஒருவர்தம்பால்
 செய்ய பசுந்தமிழ்ப் பாமாலையும்
 கொண்டு சென்றுபொய்யும்
 மெய்யும் இயம்பவைத்தாய், இதுவோ
 உன்தன் மெய்யருளே? 57

அருணாம் புயத்தாம், என் சித்தாம்
 புயத்தாம், அமர்ந்திருக்கும்
 தருணாம் புயமுலைத் தையல்
 நல்லாள், தகை சேர்நயனக்

கருணாம் புயமும், வதனாம்
 புயமும், கராம்புயமும்,
 சரணாம் புயமும் அல்லால்
 கண்டிலேன், ஒரு தஞ்சமுமே. 58

தஞ்சம் பிறிதுஇல்லை ஈதுஅல்லது
 என்று, உன் தவநெறிக்கே
 நெஞ்சம் பயில நினைக்கின்றிலேன்;
 ஒற்றை நீள் சிலையும்
 அஞ்சஅம்பும் இக்குஅலராகி நின்றாய்!
 அறியார் எனினும்,
 பஞ்சஅஞ்சம் மெல்லடியார் அடியார்
 பெற்ற பாலரையே. 59

பாலினும் சொல்இனி யாய்! பனி
 மாமலர்ப் பாதம்வைக்க,
 மாலினும், தேவர்வணங்க நின்றோன்
 கொன்றை வார்சடையின்
 மேலினும், கீழ்நின்று வேதங்கள்
 பாடும்மெய்ப் பீடம்ஒரு
 நாலினும், சாலநன்றோ அடியேன்
 முடை நாய்த்தலையே? 60

நாயே னையும் இங்குஒரு
 பொருளாக நயந்துவந்து,
 நீயே நினைவின்றி ஆண்டுகொண்
 டாய், நினை உள்ளவண்ணம்
 பேயேன் அறியும் அறிவுதந்தாய்;
 என்ன பேறுபெற்றேன்!
 தாயே, மலைமகளே, செங்கண்
 மால்திருத் தங்கைச்சியே! 61

தங்கச் சிலைகொண்டு, தானவர்
 முப்புரம் சாய்த்து, மத
 வெங்கண் கரிஉரி போர்த்த
 செஞ்சேவகன் மெய்அடையக்
 கொங்கைக் குரும்பைக் குறியிட்ட
 நாயகி, கோகநதச்
 செங்கைக் கரும்பும், மலரும்எப்
 போதும் என்சிந்தையதே 62

தேறும் படிசில ஏதுவும்
 காட்டி, முன் செல்கதிக்குக்
 கூறும் பொருள், குன்றில் கொட்டும்
 தறி, குறிக்கும் சமயம்
 ஆறும் தலைவி இவளாய்
 இருப்பது அறிந்திருந்தும்,
 வேறும் சமயம்உண்டு என்று
 கொண்டாடிய வீணருக்கே. 63

வீணே பலிகவர் தெய்வங்கள்
 பால்சென்று, மிக்கஅன்பு
 பூணைன்: உனக்குஅன்பு பூண்டு
 கொண்டேன்; நிற்புகழ்ச்சியன்றிப்
 பேணைன், ஒருபொழுதும்; திரு
 மேனிப்ரகாசம் அன்றிக்
 காணைன் இருநில மும்,திசை
 நான்கும், ககனமுமே 64

ககனமும் வானும் புவனமும்
 காண, விற் காமன்அங்கம்
 தகனம்முன் செய்த தவப்பெரு
 மாற்குத் தடக்கையும்கெம்

முகனும் முந்நான்கு இருமுன்றுஎனத்
தோன்றிய மூதறிவின்
மகனும் உண்டாயதன்றோ? வல்லி
நீசெய்த வல்லபமே 65

வல்லபம் ஒன்றறியேன; சிறியேன்
நின் மலரடிச்செம்
பல்லவம் அல்லது பற்றுஒன்று
இலேன்: பசும் பொன்பொருப்பு
வில்லவர் தம்முடன் வீற்றிருப்பாய்,
விணையேன் தொடுத்த
சொல்அவ மாயினும், நின்திரு
நாமங்கள் தோத்திரமே 66

தோத்திரம் செய்து தொழுதுமின்
போலும்நின் தோற்றம்ஒரு
மாத்திரைப் போதும் மனத்தில்
வையாதவர் வண்மை, குலம்,
கோத்திரம், கல்வி, குணம்குன்றி,
நாளும் குடில்கள்தொறும்
பாத்திரம் கொண்டு பலிக்குஉழலா
நிற்பர் பாரெங்குமே 67

பாரும், புனலும், கனலும், வெங்
காலும், படர்விசும்பும்;
ஊறும் முருகு சுவைஒளி
ஊருஒலி ஒன்றுபடச்
சேரும் தலைவி, சிவகாம
சுந்தரி சீறடிக்கே
சாரும் தவம் உடையார்
படையாத தனம்இல்லையே 68

தனம்தரும்: கல்வி தரும்: ஒரு
 நாளுந் தளர்வுஅறியா
 மனம்தரும்: தெய்வ வடிவும்
 தரும்: நெஞ்சில் வஞ்சம்இல்லா
 இனம்தரும்: நல்லன எல்லாம்
 தரும்அன்பர் என்பவர்க்கே,
 கனம்தரும் பூங்குழலாள்
 அபிராமி கடைக்கண்களே 69

கண்களிக் கும்படி கண்டுகொண்
 டேன்,கடம் பாடவியில;
 பண்களிக்கும் குரல் வீணையும்,
 கையும், பயோதரமும்,
 மண்களிக்கும் பச்சை வண்ணமும்
 ஆகி, மதங்கர்குலப்
 பெண்களில் தோன்றிய எம்பெரு
 மாட்டிதன் பேரழகே 70

அழகுக்கு ஒருவரும் ஒவ்வாத
 வல்லி, அருமறைகள்
 பழகிச் சிவந்த பதாம்புயத்
 தாள், பனி மாமதியின்
 குழவித் திருமுடிக்கே கோமள
 யாமளைக் கொம்பிருக்க,
 இழவுற்று நின்றநெஞ்சே! இரங்கேல்!
 உனக்கு என்குறையே? 71

என்குறை தீரநின்று ஏத்துகின்
 றேன; இனி யான்பிறக்கின்,
 நின்குறையே அன்றி யார்குறை
 காண்? இரு நீள்விசம்பின்

மின்குறை காட்டி மெலிகின்ற
நேரிடை மெல்லியலாய்!
தன்குறை தீர, எம் கோன்சடை
மேல்வைத்த தாமரையே 72

தாமம் கடம்பு; படைபஞ்ச
பாணம்; தனுக்கரும்பு;
யாமம் வயிரவர் ஏத்தும்
பொழுது; எமக்கென்று வைத்த
சேமம் திருவடி; செங்கைகள்
நான்கு, ஒளி செம்மை; அம்மை
நாமம் திரிபுரை; ஒன்றோடு
இரண்டு நயனங்களே 73

நயனங்கள் மூன்றுடை நாதனும்,
வேதமும், நாரணனும்,
அயனும் பரவும் அபிராம
வல்லி அடிஇணையைப்
பயன்என்று கொண்டவர், பாவையர்
ஆடவும் பாடவும், பொன்
சயனம் பொருந்து தபனியக்
காவினில் தங்குவரே 74

தங்குவர் கற்பகத் தாருவின்
நீழலில; தாயர்இன்றி
மங்குவர், மண்ணில் வழுவாப்
பிறவியை; மால்வரையும்,
பொங்குவர் ஆழியும், ஈரேழ்
புவனமும் பூத்தஉந்திக்
கொங்குஇவர் பூங்குமுலாள் திரு
மேனி குறித்தவரே 75

குறித்தேன் மனத்தில், நின்கோலம்
எல்லாம்; நின் குறிப்பறிந்து
மறித்தேன் மறலி வருகின்ற
நேர்வழி: வண்டுக்கிண்டி
வெறித்தேன் அவிழ்கொன்றை வேணிப்
பிரான் ஒரு கூற்றைமெய்யில்
பறித்தே குடிபுகுதும் பஞ்ச
பாண பயிரவியே! 76

பயிரவி! பஞ்சமி! பாசாங்
குசை! பஞ்ச பாணி! வஞ்சர்
உயிரவி உண்ணும் உயர்சண்டி!
காளி! ஒளிரும்கலா
வயிரவி! மண்டலி! மாலினி!
சூலி! வராகினன்றே
செயிர்அவி நான்மறை சேர்திரு
நாமங்கள் செப்புவரே 77

செப்பும் கனக கலசமும்
போலும் திருமுலைமேல்
அப்பும் களப அபிராம
வல்லி அணிதரளாக்
கொப்பும், வயிரக் குழையும்,
விழியின் கொழும்கடையும்,
துப்பும் நிலவும் எழுதிவைத்தேன்
என் துணைவிழிக்கே 78

விழிக்கே அருளுண்டு அபிராம
வல்லிக்கு; வேதம்சொன்ன
வழிக்கே வழிபட நெஞ்சுண்டு
எமக்கு; அவ் வழிகிடக்கப்,

பழிக்கே சுழன்று, வெம்பாவங்களே,
 செய்து, பாழ்நரகக்
 குழிக்கே அழுந்தும் கயவர்தம்
 மோடுஎன்ன கூட்டினியே? 79

கூட்டியவா என்னைத் தன்அடி
 யாரில், கொடியவினை
 ஓட்டியவா, என்கண் ஓடியவா,
 தன்னை உள்ளவண்ணம்
 காட்டியவா, கண்ட கண்ணும்
 மனமும் களிக்கின்றவா,
 ஆட்டியவா நடம், ஆடகத்
 தாமரை ஆரணங்கே 80

அணங்கே! அணங்குகள் நிற்பரி
 வாரங்கள் ஆகையினால்
 வணங்கேன் ஒருவரை; வாழ்த்துகிலேன்
 நெஞ்சில; வஞ்சகரோடு
 இணங்கேன; எனதுஉனது என்று
 இருப்பார்சிலர் யாவரொடும்
 பிணங்கேன; அறிவொன்றி லேன; என்
 கண்நீவைத்த பேரளியே! 81

அளிஆர் கமலத்தில் ஆரணங்கே!
 அகிலாண்டமும் நின்
 ஒளியாக நின்ற ஒளிர்ந்திரு
 மேனியை உள்ளுதொறும்
 களியாகி, அந்தக் கரணங்கள்
 விம்மிக் கரைபுரண்டு
 வெளியாய் விடின, எங்ஙனே மறப்பேன்
 நின் விரகினையே? 82

விரவும் புதுமலர் இட்டு,நின்
 பாத விரைக்கமலம்
 இரவும் பகலும் இறைஞ்சவல்லார்,
 இமையோர் எவரும்
 பரவும் பதமும், அயிரா
 வதமும், பகீரதியும்
 உரவும் குலிசமும், கற்பகக்
 காவும் உடையவரே 83

உடையானை, ஒல்குசெம் பட்டு
 உடையானை, ஒளிர்மதிச்செஞ்
 சடையானை, வஞ்சகர் நெஞ்சடையானை,
 தயங்கும் நுண்ணூல்
 இடையானை, எங்கள் பெம்மான்
 இடையானை, இங்கென்னைஇனிப்
 படையானை, உங்களையும் படையா
 வண்ணம் பார்த்திருமே. 84

பார்க்கும் திசைதொறும் பாசாங்
 குசமும், பனிச்சிறைவண்டு
 ஆர்க்கும் புதுமலர் ஐந்தும்,
 கரும்பும்,என் அல்லல்எல்லாம்
 தீர்க்கும் திரிபுரையாள் திரு
 மேனியும், சிற்றிடையும்,
 வார்க்குங்கும முலையும், முலைமேல்
 முத்து மாலையுமே 85

மால்அயன் தேட, மறைதேட,
 வானவர்தேட நின்ற
 காலையும் சூடகக் கையையும்
 கொண்டு, கதித்தகப்பு

வேலை வெங்காலன் என்மேல்
விடும்போது, வெளிநில்கண்டாய்!
பாலையும் தேனையும் பாகையும்
போலும் பணிமொழியே! 86

மொழிக்கும் நினைவுக்கும் எட்டாத
நின்திருமூர்த்தி, எந்தன்
விழிக்கும் வினைக்கும் வெளிநின்ற
தால்; விழியால் மதனை
அழிக்கும் தலைவர் அழியா
விரதத்தை, அண்டமெல்லாம்
பழிக்கும் படி, ஒரு பாகம்
கொண்டுஆளும் பராபரையே! 87

பரம்என்று உனை அடைந்தேன்
தமியேனும், உன்பத்தருக்குள்
தரம்அன்று இவன்என்று தள்ளத்
தகாது; தரியலர்தம்
புரம்அன்று எரியப் பொருப்புவில்
வாங்கிய, போதில்அயன்
சிரம்ஒன்று செற்ற கையான்இடப்
பாகம் சிறந்தவளே! 88

சிறக்கும் கமலத் திருவே! நின்
சேவடி சென்னிவைக்கத்
துறக்கம் தரும்நின் துணைவரும்
நீயும், தூரியமற்ற
உறக்கம் தரவந்து, உடம்போடு
உயிர்உறவு அற்றுஅறிவு
மறக்கும் பொழுது,என் முன்னே
வரல்வேண்டும் வருந்தியுமே. 89

வருந்தா வகை என் மனத்
 தாமரையினில் வந்துபுகுந்து
 இருந்தாள், பழைய இருப்பிடமாக;
 இனி எனக்குப்
 பொருந்தாத ஒருபொருள் இல்லை:
 விண்மேவும் புலவருக்கு
 விருந்தாக, வேலை மருந்தானதை
 நல்கும் மெல்லியலே! 90

மெல்லிய நுண்இடை மின்அனை
 யானை, விரிசடையோன்
 புல்லிய மென்முலை பொன்அனை
 யானைப் புகழ்ந்து,மறை
 சொல்லிய வண்ணம் தொழும்அடி
 யாரைத்தொழும் அவர்க்கு
 பல்லியம் ஆர்த்துஎழ, வெண்பகடு
 ஊரும் பதம் தருமே 91

பதத்தே உருகி, நிற்பாதத்திலே
 மனம்பற்றி, உன்றன்
 இதத்தே ஒழுக, அடிமை கொண்
 டாய்; இனியான் ஒருவர்
 மதத்தே மதிமயங் கேன்:அவர்
 போனவழியும் செல்லேன்!
 முதல்தேவர் முவரும் யாவரும்
 போற்றும் முகிழ்நகையே! 92

நகையே இ:துஇந்த ஞாலம்எல்
 லாம்பெற்ற நாயகிக்கு
 முகையே, முகிழ்முலை மானே

முதுகண; முடிவில்அந்த
 வகையே பிறவியும் வம்பே;
 மலைமகள் என்பதுநாம்;
 மிகையே, இவள்தன் தகைமையை
 நாடி விரும்புவதே 93

விரும்பித் தொழும் அடியார்விழி
 நீர்மல்கி, மெய்புளகம்
 அரும்பித், ததும்பிய ஆனந்த
 மாகி, அறிவிழந்து,
 கரும்பிற் களித்து, மொழிதடு
 மாறி, முன் சொன்னஎல்லாம்
 தரும் பித்தர் ஆவரென்றால்,
 அபிராமி சமயம்நன்றே! 94

நன்றே வருகினும், தீதே
 விளைகினும், நான்அறிவது
 ஒன்றேயும் இல்லை; உனக்கே
 பரம்; எனக்கு உள்ளஎல்லாம்
 அன்றே உனதென்று அளித்து
 விட்டேன்; அழியாதகுணக்
 குன்றே! அருட்கடலே! இம
 வான்பெற்ற கோமளமே! 95

கோமள வல்லியை, அல்லியந்
 தாமரைக் கோயில்வகும்
 யாமள வல்லியை, ஏதம்
 இலாளை, எழுதரிய
 சாமள மேனிச் சகலகலா
 மயில் தன்னைத்தம்மால்

ஆமளவும் தொழு வார்,எழு
பாருக்கும் ஆதிபரே 96

ஆதித்தன், அம்புலி, அங்கி,
குபேரன், அமரர்தங்கோன்,
போதில் பிரம்ன், புராரி,
முராரி, பொதியமுனி,
காதிப் பொருபடைக் கந்தன்,
கணபதி, காமன்முதல்
சாதித்த புண்ணியர் எண்ணிலர்
போற்றுவர் தையலையே 97

தைவந்து நின் அடித்தாமரை
சூடிய சங்கரற்குக்,
கைவந்த தீயும் தலைவந்த
ஆறும் கரந்ததுளங்கே?
மெய்வந்த நெஞ்சின் அல்லால்,
ஒருகாலும் விரகர்தங்கள்
பொய்வந்த நெஞ்சில் புகல்அறியா
மடப் பூங்குயிலே! 98

குயிலாய் இருக்கும் கடம்பா
டவியிடை; கோலவியன்
மயிலாய் இருக்கும் இமயாசலத்
திடை; வந்துஉதித்த
வெயிலாய் இருக்கும் விசம்பில்:
கமலத்தின்மீது அன்னமாம்,
கயிலாய ருக்கு அன்றுஇமவான்
அளித்த கனங்குழையே 99

குழையைத் தழுவிய கொன்றையந்
தார்கமழ் கொங்கைவல்லி,

கழையப் பொருத திருநெடுந்
 தோளும், கருப்புவில்லும்,
 விழையப் பொருதிறல் வேரிஅம்
 பாணமும், வெண்ணகையும்,
 உழையப் பொருகண்ணும், நெஞ்சில்
 எப்போதும் உதிக்கின்றவே!

100

நூற்பயன்

ஆத்தாளை, எங்கள் அபிராம
 வல்லியை, அண்டமெல்லாம்
 பூத்தாளை, மாதுளம் பூநிறத்
 தாளை, புவி அடங்கக்
 காத்தாளை, அம்சகு பாசாங்
 குசமும் கரும்பும்அங்கை
 சேர்த்தாளை, முக்கண்ணியைத்
 தொழுவார்க்கு ஒருதீங்கில்லையே,
 முற்றிற்று.

திருக்கடவூர்

அபிராமியம்மை பதிகம்

காப்பு

தூயதமிழ்ப் பாமாலை சூட்டுதற்கு மும்மதநால்
 வாயைக் கரன்றாள் வழத்தவாம்-நேயர்நிதம்
 எண்ணும் புகழ்க்கடவூர் எங்கள்அயி ராமவல்லி
 நண்ணும்பொற் பாதத்தில் நன்கு.

நூல்

ஆசிரிய விருத்தம்

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதுமோர்
கபடுவா ராத நட்பும்
கன்றாத வளமையும் குன்றாத இளமையும்
கழுபிணியி லாத உடலும்

சலியாத மனமும்அன் பகலாத மனைவியும்
தவறாத சந்தா னமும்
தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்
தடைகள் வாராத கொடையும்

தொலையாத நிதியமும் கோணாத கோலுமொரு
துன்பமில் லாத வாழ்வும்
துய்யநின் பாதத்தில் அன்பும்உதவிப் பெரிய
தொண்டரொடு கூட்டு கண்டாய்;

அலையாழி அறிதுயிலு மாயனது தங்கையே!
ஆதிகட வூரின் வாழ்வே
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமி யே! 1

காரளக பந்தியும் பந்தியின் அலங்கலும்
கரிய புருவச் சிலைகளும்
கர்ணகுண் டலமுமதி முகமண்ட லம்நுதற்
கத்தூரிப் பொட்டு மிட்டுக்

கூரணிந் திடுவிழியும் அமுதமொழியுஞ் சிறிய

கொவ்வையின் கனிய தரமும்
குமிழனைய நாசியும் முத்தநிகர் தந்தமும்
கோடுசோ டான களமும்

வாரணிந் திறுமாந்த வனமுலையும் மேகலையும்
மணிநூ புர்ப்பா தமும்
வந்தெனது முன்னின்று மந்தகா சமுமாக
வல்வினையை மாற்று வாயே

ஆரமணி வானிலுறை தாரகைகள் போலநிறை
ஆதிகட வூரின் வாழ்வே
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமி யே!

2

மகரவார் சூழல்மேல் அடர்ந்துகுமிழ் மீதினில்
மறைந்து வாளைத் துறந்து
மைக்கயலை வேண்டினின் செங்கமல விழியருள்
வரம்பெற்ற பேர்க ளன்றோ?

செகமுழுமீ வொற்றைத் தனிக்குடை கவித்துமேற்
சிங்கா தனத்தி லுற்றுச்
செங்கோலும் மனுந்தி முறைமையும் பெற்றுமிகு
திகிரியுல காண்டு பின்பு

புகர்முகத்(து) ஐராவதப் பாக ராகிநிறை
புத்தேளிர் வந்து போற்றிப்
போக தேவேந்திரன் எனப்புகழ விண்ணில்
புலோமிசை யொடுஞ்சு கிப்பர்;

அகரமுத லாகிவளர் ஆனந்த ருபியே!
ஆதிகட வூரின் வாழ்வே!

அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமி யே!

3

மறிகடல்கள் ஏழையுந் திகிரிஇரு நான்கையும்
மாதிறல் கரியெட் டையும்
மாநாகம் ஆனதையும் மாமேரு என்பதையும்
மாசூர்மம் ஆனதையு மோர்

பொறியரவு தாங்கிவரு புவனமீ ரேழையும்
புத்தேளிர் கூட்டத் தையும்
பூமகளை யுந்திகிரி மாயவனை யும்அரையிற்
புலியாடை உடையா னையும்

முறைமுறைக ளாயீன்ற முதியவர்களாய்ப் பழைமை
முறைகள் தெரியாத நின்னை
முவுலகி லுள்ளவர்கள் வாலையென் றறியாமல்
மொழிகின்ற தேது சொல்வாய்,

அறிவுநிறை விழுமியர்தம் ஆனந்த வாரியே!
ஆதிகட வூரின் வாழ்வே!
அமுததீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமி யே!

4

வாடாமல் உயிரெனும் பயிர்தழைத் தோங்கிவர
அருள்மழை பொழிந்தும் இன்ப
வாரிதியிலே நின்ன தன்பெனுஞ் சிறகால்
வருந்தா மலேய ணைத்துக்

கோடாமல் வளர்சிற் றெறும்புமுதல் குஞ்சரக்
கூட்டமுத லான சீவ

கோடிகள் தமக்குப் புசிக்கும் புசிப்பினைக்
குறையாம லேகொ டுத்து

நீடாழி யுலகங்கள் யாவையும் நேயமாய்
நின்னுதர பந்தி பூக்கும்
நின்மலி! அகிலங்களுக்(கு) அன்னை என்றோதும்
நீலிமயன்(று) ஓது வாரோ?

ஆடாத நான்மறையின் வேள்வியால் ஓங்குபுகழ்
ஆதிகட வூரின் வாழ்வே!
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமி யே! 5

பல்குஞ் சரந்தொட் டெறும்புகடை யானதொரு
பல்லுயிர்க் குங்கல் லிடைப்
பட்டதே ரைக்கும்அன் றுற்பவித் திடுகருப்
பையறு சீவ னுக்கும்

மல்குஞ் சராசரப் பொருளுக்கும் இமையாத
வானவர் குழாத்தி னுக்கும்
மற்றுமொரு முவர்க்கு மியாவர்க்கும் அவரவர்
மனச்சலிப் பில்லா மலே

நல்குந் தொழிற்பெருமை உண்டா யிருந்துமிகு
நவநிதி உனக்கி ருந்தும்
நானொருவன் வறுமையிற் சிறியனா னால்அந்
நகைப்புனுக் கேஅல்ல வோ?

அல்கலந் தும்பர்நா டளவெடுக் குஞ்சோலை
ஆதிகட வூரின் வாழ்வே!
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமி யே! 6

நீடுல கங்களுக்(கு) ஆதவராய் நின்று
நித்தமாய் முந்தி வடிவாய்
நியமமுடன் முப்பத் திரண்டறம் வளர்க்கின்ற
நீமனை வியாய்இ ருந்தும்

வீடுவீ டுகடோறும் ஓடிப் புகுந்துகால்
வேசற்(று) இலச்சை யும்போய்
வெண்டுதில் அரைக்கணிய விதியற்று நிர்வாண
வேடமுங் கொண்டு கைக்கோர்

ஓடேந்தி நாடெங்கும் உள்ளந் தளர்ந்துநின்(று)
உன்மத்த னாகி அம்மா!
உன்கணவன் எங்கெங்கும் ஐயம்புகுந் தேங்கி
உழல்கின்ற தேது சொல்வாய்

ஆடுகொடி மாடமிசை மாதர்விளை யாடிவரும்
ஆதிகட வூரின் வாழ்வே!
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமி யே! 7

ஞானந் தழைத்துன் சொருபத்தை அறிகின்ற
நல்லோர் இடத்தி னிற்போய்
நடுவி னிலிருந்துவந் தடிமையும் பூண்டவர்
நலிற்றும் உபதேச முட்கொண்டு

ஈனந்தனைத் தள்ளி எனதுநா னெனுமானம்
இல்லா மலேது ரத்தி
இந்திரிய வாயில்களை இறுகப்பு தைத்துநெஞ்(சு)
இருளற விளக்கேற் றியே

ஆனந்த மானவிழி அன்னமே! உன்னைஎன்
அகத்தா மரைப்போ திலே
வைத்துவே நேகலை யற்றுமே லுற்றபர
வசமாகி அழியாத தோர்

ஆனந்த வாரிதியில் ஆழ்கின்ற தென்காண்:
ஆதிகட வூரின் வாழ்வே!
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமி யே!

8

சலதியுல கத்திற் சராசரங் களையீன்ற
தாயா கினாலெ னக்குத்
தாயல்ல வோ?யான்உன் மைந்த னன்றோ?எனது
சஞ்சலம் தீர்த்து நின்றன்

முலைசுரந் தொழுகுபா லூட்டிஎன் முகத்தைஉன்
முன்தானை யால்து டைத்து
மொழிகின்ற மழலைக் குகந்துகொண் டிளநிலா
முறுவல்இன் புற்றரு கில்யான்

குலவிவிளையாடல் கொண்டருண் மழைபொழிந்(து)
அங்கைகொட்டி வாவென்று அழைத்துக்
குஞ்சரமு கன்கந்தனுக்(கு) இளையன் என்றெனைக்
கூறினால் ஈனம் உண்டோ?

அலைகடலி லேதோன்று மாறாத அமுதமே!
ஆக்கட வூரின் வாழ்வே!
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமி யே!

9

கைப்போது கொண்டுள் பதப்போது தன்னில்
கணப்போதும் அர்ச்சிக் கிலேன்;
கண்போதி னாலுன் முகப்போது தன்னையான்
கண்டு தரிசனை புரிகிலேன்

முப்போதில் ஒருபோதும் என்மனப் போதிலே
முன்னிஉன் ஆல யத்தின்
முன்போது வார்தமது பின்போத நினைகிலேன்;
மோசமே போய்உ முன்றேன்:

மைப்போத கத்திற்கு நிகரெனப் போதெரு
மைக்கடா மீதேறி யே
மாகோர காலன் வரும்போது தமிழேன்
மனங்கலங் கித்தி யங்கும்

அப்போது வந்துள் அருட்போது தந்தருள்
ஆதிகட வூரின் வாழ்வே!
அழுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமி யே!

10

மிகையுந் துரத்தவெம் பிணியுந் துரத்த
வெகுளி யானதுந் துரத்த
மிடியுந் துரத்தநரை திரையும் துரத்தமிகு
வேதனை களுந்து ரத்த

பகையுந் துரத்தவஞ் சனையுந் துரத்த
பசியென் பதுந்த ரத்த
பாவந் துரத்த பதிமோகந் துரத்த
பலகா ரியமுந் துரத்த

நகையுந் துரத்தஊழ் வினையுந் துரத்த
 நாளும் துரத்த வெகுவாய்
 நாவரண் டோடிகால் தளர்ந்திடும் என்னை
 நமனுந் துரத்து வானோ?

அகிலஉல கங்கட்கும் ஆதார தெய்வமே!
 ஆதிகட வூரின் வாழ்வே!
 அமுததீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள்வாமி! அபிராமி யே!

11

மங்களம்

எங்கணும் நிறைந்திலங்கு ஐங்கராக்கு மங்களம்
 பங்கஜ மலரின் மேவும் பார்வதிக்கு மங்களம்
 பார்வதி சமேத பக்த ரட்சகர்க்கு மங்களம்
 பரமேஸ்வரி சமேத பரமேஸ்வராக்கு மங்களம்
 அங்கயற்கண் அம்மை மீனா அம்பிகைக்கு மங்களம்
 ஆலகாலத்தை உண்ட ஐயனுக்கு மங்களம்
 முத்தமிழைக் கற்றுணர்ந்த உத்தமாக்கு மங்களம்
 கலியுகத்து மெய்ஞ்ஞானக் கந்தனுக்கு மங்களம்
 சீர்காழி நகர்பிறந்த சம்பந்தர்க்கு மங்களம்
 திருநாவுக் கரசருக்கும் ஜெய ஜெய மங்களம்
 திருவாத வூரருக்கும் ஜெய ஜெய மங்களம்
 மங்களம் ஜெய மங்களம் மங்களம் ஜெய மங்களம்
 மங்களம் சுப மங்களம் மங்களம் மங்களம் சுப மங்களம்

திருச்சிற்றம்பலம்

Handwritten text at the top of the page, possibly a date or reference number, including the number '21520'.

Handwritten signature or name in blue ink, appearing to be 'John W. ...'.

ஓட்டோ அச்சகம்
122, சென்ரல் வீதி,
கொழும்பு - 12
433351